Anul II — Sibiiu, Joi în 4/16 Aprilie 1885 — Nr. 76

Abonamentele

Pentru Sibiiu:
1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarchie:
1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:
1/4 an 10 fr., 1/2 an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare ḑi de lucru

Inserțiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumeră și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Cu 1-a Aprilie v. 1885
Abonament nou
la
„Tribuna“.

Prețurile abonamentului sûnt însemnate în capul foii.

Abonamentele se fac cu multă lesnire atât în Monarchie cât și în România prin mandate postale *(Posta utalvány — Post-Anweisung.)*

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonenți sûnt rugați a ne comunica eventual pe lûngă localitatea, unde se află, și **posta ultimă;** ear' domnii abonați vechi spre ușorare pot lipì pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fâșiile, în cari li s'au trimis ḑiarul până acuma.

Administrațiunea ḑiarului „Tribuna“.

Sibiiu, 3 Aprilie st. v.

Una din cele mai venerabile figuri din sinodul archidiecesan gr.-or., Părintele director seminarial, Ioan Hannia, a luat asupra sa penibila sarcină de a cere dela Înalt Preasfinția Sa Părintele Archiepiscop lămuriri asupra situațiunii.

„Tribuna“ a publicat în numărul dela 28 Februarie următoarele:

Atât aici în Sibiiu, cât și mai ales în cercurile române din Budapesta s'a rĕspândit scirea, ca Înalt Preasfinția Sa Părintele Metropolit Miron a adresat ministrului de culte un raport, oarecum confidențial, în conclusiunile căruia cere sĕ fie descărcat de sarcina de Archiepiscop și Metropolit, și că unii dintre fruntașii bisericii române greco-orientale au și luat înțelegere în ceea-ce privesce persoana viitorului aministrator metropolitan.

Deși ni se dă această scire ca una cu totul positivă, noi o comunicăm anume pentru-ca sĕ fie desmințită.

Se poate, că în adevĕr Înalt Preasfinția Sa Părintele Metropolit Miron sĕ fi ajuns a nu mai putè suporta posițiunea ce 'i-a creat-o guvernul; chiar admițênd însĕ, că așa este, Înalt Preasfinția Sa scie prea bine, că nu guvernul, ci congresul bisericesc, e autoritatea competentă a se pronunța asupra unei eventuale cereri de retragere a Metropolitului. Tot atât de convinși sûntem, că nu se găsesc în biserica română greco-orientală oameni gata de a da mână de ajutor pentru o călcare pieḑișe a statutului organic.

Superăm dar', că va fi cât mai curênd desmințită scirea ce alarmează spiritele tocmai acum, când avem atâta trebuință de liniște.

Această speranță nu s'a realisat. Ce-'i drept, însărcinații dela „Telegraful român“, rĕu crescuți ca totdeauna, au enunțat, că scirea dată de noi nu e decât o manevră electorală și altele de felul acesta, însĕ desmințirea autorisată nu s'a dat. De aceea în numărul dela 2/14 Martie am ḑis:

Deoare-ce ni se comunică cu aceeași positivitate mai departe nu numai data precisă (2 Martie a. c.) a raportului Înalt Prea Sfinției Sale către ministru, ci chiar și o alternativă imposibilă, pusă în același raport pentru eventualitatea neprimirii demisiunii: spre liniștirea spiritelor și în interesul bisericii ne simțim datori a stărui pentru o desmințire mai directă din partea Înalt Prea sfinției Sale cu atât mai vîrtos, că nu sûntem în drept a admite nici că Înalt Prea sfinția Sa dispune de vre-un organ personal, nici că Excelența Sa Metropolitul gr.-or. al Transilvaniei și al Ungariei poate autorisa pe vre-un organ a desminți în forme cu totul necuviincioase sciri atât de neliniștitoare pentru întreaga biserică.

Această „desmințire mai directă“ nu s'a dat. Nedumerirea, care voiam sĕ fie înlăturată mai nainte de a se fi început alegerile, a rĕmas și în timpul alegerilor, și după alegeri, până la întrunirea sinodului. Abia în discursul sosit la deschiderea sinodului ni se dă prin declarațiunea Excelenței Sale de a fi un „aderent călduros al sinodalității“ oare-care mângăiere, un fel de desmințire indirectă a scirii, ce a produs nelinişte în cele mai largi cercuri. — Nici această declarațiune nu se trece însĕ în procesul verbal al sinodului: este o vorbă sburată, despre care nu rĕmâne nici o urmă în actele bisericii.

Nedumerirea dar' există și acum, după începerea lucrărilor sinodului, ține spiritele într'o necurmată fierbere și apasă ca o atmosferă grea asupra tuturora. Trebuia sĕ vină cineva sĕ ceară o declarațiune lămurită, pentru-ca liniștea sĕ se stabilească mai nainte de a-'și fi început sinodul activitatea propriu ḑisă.

Aceasta a făcut-o Părintele Hannia în ședința dela 2 (14) Aprilie.

Părintele Hannia nu 'și-a făcut interpelațiunea drept un „discurs ocasional“, ci o avea pregătită și scrisă dimpreună cu motivarea ei, a cetit-o; sperăm dar', că ne va fi dat sĕ li-o comunicăm cetitorilor nostri în textul ei autentic.

Deocamdată ne mărginim a ne face reservele față cu unele părți din motivarea ei.

În întroducerea motivării se face amintire despre modul, în care scirea a străbătut în public, în nisce termini atât de nehotărîți, încât întreaga interpelare face efectul unui act de acusare contra „Tribunei“.

Se susține îndeosebi vechia tesă, după părerea noastră falsă, că presa este chemată sĕ facă opiniunea publică și că e prin urmare o cestiune de onestitate, că sĕ nu comunice sciri mai nainte de a se fi lămurit.

Nu ne este iertat sĕ luăm aceste enunțări în înțelesul lor cel rĕu.

Presa este înainte de toate un organ de publicitate, adecă chemată sĕ exprime, nu sĕ facă, opiniunea publică, și trebue sĕ spună tot ceea-ce se ia drept adevĕr. Și adevĕrul este, că în opiniunea publică română, a existat și există nedumerirea, care s'a exprimat prin noi în „Tribuna“, ear' prin Părintele Hannia în sinod, adevĕrul este, că s'a vorbit, s'a susținut, ceea-ce noi am ḑis, că se vorbesce și susține.

Dacă este adevĕrat ceea-ce se susține, aceasta nu e treaba noastră, căci ne lipsesce putința de a ne convinge, dacă este ori nu. Părintele Hannia, om cu autoritate și totodată membru al sinodului, are dreptul de a cere dela chiar Înalt Preasfinția Sa lămuriri și de a stărui, ca ele sĕ fie adevĕrate: redacțiunea „Tribunei“ nu are un asemenea drept. Ceea-ce puteam noi sĕ facem și ceea-ce am și făcut, era sĕ-'i dăm Înalt Preasfinției Sale ocasiune de a face declarațiuni, care pot sĕ pună capĕt nedumeririi publice.

Înalt Preasfinția Sa n'a credut, că este oportun a se folosì de această ocasiune. Numai așa a putut sĕ fie Părintele Hannia pus în penibila posițiune de a fi silit sĕ-'i ceară lămuriri în sinod.

Enunciațiunile făcute de Părintele Hannia nu pot dar' sĕ aibă decât înțelesul, că un ḑiar ca „Tribuna,“ care, stând în relațiuni cu fruntași de ai bisericii, membri în sinod și în consistor, nu numai exprimă, dar' poate sĕ și facă opinie publică, trebue sĕ aibă cuvinte de a stărui, când stăruie asupra unui lucru.

Nu poate dar', nu trebue sĕ fie pentru Înalt Preasfinția Sa indiferent, dacă „Tribuna“ susține ori nu un lucru ce privesce atât de aproape biserica română greco-orientală.

Dintr'o altă enunțare cuprinsă în motivarea interpelațiunii ar resulta, că în „Tribuna“ s'a ḑis, că vor fi priviți drept nisce dușmani ai bisericii toți aceia, care ar spriginì pe Excelența Sa.

Aceasta nu s'a ḑis nici odată în „Tribuna.“ Adevĕrul este, că i s'a creat Excelenței Sale o posițiune foarte grea și că Excelența Sa 'și-a dat atât de puțină silință de a-'și câștiga simpatiile generale, încât se cere oare-care abnegațiune dela aceia, care în anumite împregiurări trebue sĕ-'l susțină. Am putut dar' sĕ spunem adevĕrul, că spiritele sûnt din nenorocire atât de preocupate în contra Excelenței Sale, încât aceia, care sûnt gata de a susținè pe Excelența Sa, riscă de a nu mai fi ei susținuți.

Aceasta însĕ nu va sĕ ḑică nici decum, că sûnt dușmani ai bisericii susțiitorii capului bisericesc. Din contră, tocmai noi sûntem aceia, care am accentuat, că Românii trebue sĕ-'și susțină capii bisericesci, și că Excelența Sa nu are decât sĕ voească cu tot dinadinsul, pentru-ca sĕ-'și câștige multe simpatíi, nu însĕ ca om politic, ci ca Archiereu, care trăiesce pentru biserica sa și numai pentru ea.

Noi Românii nu sûntem un neam de oameni ingrați: avem inimă, multă e căldura, cu care rĕsplătim binele ce ni se face, și nu odată am dat lumii frumoasă privelisce de a ne fi unit cu toții, când eram creḑuți în dușmănie neîmpăcată. Nici astăḑi nu sûntem mai rĕi ca în trecut. Generațiunea ce întră acum în viața publică nu voiesce nici ea sĕ rĕmână mai prejos de bĕtrânii, sub a căror stimă s'a crescut, simte și ea, poate chiar mai mult ca înnaintașii ei, că dacă nu ne vom iubì noi între noi, nimeni în lumea aceasta nu are sĕ ne iubească, nimeni nu va ținè seamă de noi, nimeni nu va căuta sĕ ne aibă tovarăși în bine și în rĕu. Zadarnice, ridicole sûnt toate încercările de a ne despărți pre unii de alții: chiar aceia, care inclină spre desbinare, în momentele mari se întâlnesc pe aceeași cale cu ceilalți. Căci, la urma urmelor, ori-care ni-ar fi gândurile ascunse, tot inima românească, aceeași la toți, tot ea ne duce, unde îi place ei.

Ceea-ce am făcut noi în felul nostru, face și Părintele Hannia în felul seu; ceea-ce am voit noi, voiesce și Părintele Hannia.

Sûnt mari interese în joc!

Ne trebue o vorbă lămurită, o declarațiune, care angageazā, nu câteva vorbe aruncate de nisce tineri ușuratici și rĕu nărăviți.

Înalt Preasfinția Sa Părintele Metropolit ne-a mângăiat prin făgăduința, că în curênd va rĕspunde în scris la interpelațiunea ce i s'a făcut.

Așteptăm acest rĕspuns și sperăm, că el va împăca inimile tuturora.

În ședința de astăḑi Înalt Preasfinția Sa părintele Metropolit 'și-a dat rĕspunsul. Îl vom comunica dimpreună cu interpelațiunea în textul autentic. Deocamdată ne mărginim a anunța, că el a împĕcat inimile tuturora.

După încheierea ședinței membrii sinodului gr.-or. sub conducerea Preasfinției Sale Părintelui Archimandrit și Vicar Nicolae Popea s'au dus în corpore la reședința metropolitană spre a mulțumì capului bisericesc pentru mângăierea ce li-a dat tuturora prin rĕspunsul seu și spre a-'l încredința, că toți fiii bisericii sûnt gata de a-'l spriginì și a-'l susținè pe basa declarațiunilor ce a făcut.

O adresă de aderare.

D-lui Petru Truța, advocat și deputat în Budapesta.

Ca fecior de popă românesc ai fost dator sĕ-'ți ridici frumoasa și înțeleapta interpelațiune pentru popi.

Ca creștin drept credincios ai fost dator sĕ-'ți ridici vocea pentru creștinism, pentru sacra matre biserică, ca Român puteai șovăì, dar' ai vorbit din inima și sufletul nostru.

Cricăul are trei momente istorice: a) Când a dat Oarga mâna cu Sioltz 1784; b) Când au bătut gloatele române pe garda și honveḑii unguresci în 1848 și c) Când un Cricăoan, care ești d-ta, a interpelat pe ministrul pentru preoți, biserică și națiune.

Îți mulțumim, sĕ trăiesci sĕ mai faci!

Axentie Sever, Georgiu Muncușiu, Popa Ioan, Lupșan Petru, Muntean Petru, Nicolae (nedescifrabil), Isomolean Ioan, Rusu Ioan lui Filimon, Rusu Ioan, Rusu Nicolae, Iacsa Toader Drăgan Vasilie, Șuteu Nuțu, Lupșan Petru a Onului, Rusu George a Onului, Truția Stefan, Truția Mateiu, prin Popa Ioan.

Revistă politică.

Sibiiu, 3 Aprilie st. v.

În sfîrșit ministrul de justiție Pauler are gata rĕspunsul, ce va sĕ-'l dee la interpelările deputaților Blasiu Orbán și Vincențiu Babeș și 'l-a și făcut în extras cunoscut clubului liberal. Nu cunoascem până astădi această schiță făcută de ministrul Pauler, dar' judecând după cualitatea interpelărilor, care e de un caracter național și după timpul cât a trebuit sĕ coacă acel rĕspuns, ne vine sĕ ne așteptăm la un rĕspuns precât de încurcat pe atât și de nefavoritor causei naționalităților nemaghiare. Nu voim sĕ anticipăm rĕspunsul nefavoritor, dar' toți cu toții scim, că guvernul actual și ori-care alt guvern al Ungariei nu cutează a se opune șovinismului nebun al Maghiarilor și că prelûngă cea mai mare poporalitate și prelûngă toată puterea oficială, de care dispune un guvern, ori-ce concesiune ar face naționalităților, un singur cuvênt despre onestitatea pretensiunilor naționalităților nemaghiare, 'l-ar face imposibil — chiar și pe adoratul Maghiar Kossuth. Îndeșert sûnt între Maghiari și oameni prudenți, ceata șovinistilor e prea mare și le astupă gura. Sîngura mângăiere ce le rĕmâne și acestor puțini șovinisti e, că vre-un eveniment va împrăscia și șovinismul alor lor mai naite decât sĕ cadă cu totul jertfă ideii de stat maghiar, și îi va cumintì. Cu cât mai curênd cu atât mai bine! Și sĕ nu negăm: poate sĕ fie primejduită națiunea maghiară; credem, că au drept adunații de Duminecă din Cluj, decât că greșesc, că ne spun nouĕ slăbiciunea lor. Mărturisiri sincere ca cele dela Cluj, — nu din rĕutate — dar' ne cad bine. — De asemene și ministrul-president ca ministrul de interne încă e gata cu rĕspunsul la interpelarea dlui V. Babeș.

Dieta din Budapesta, precum se crede, se va închide la 23 Martie prin un rescript regesc.

Încordarea dintre Anglia și Rusia ține în nedumerire Europa întreagă. Nu o interesează pe Europa rĕsboiul anglo-rusesc pe teritorul Asiei, ci urmările funeste ce ar avè rĕsboiul asiatic anglo-rusesc pentru pacea europeană. Anglia e încurcată în Africa, Italia se preumblă de asemene prin Africa, Francia e încurcată cu China, — ar mai rĕmânè cele douĕ puteri mari aliate, Germania și monarchia noastră, neangagiate. În același timp Anglia se încurcă și în Asia și încă cu o putere mare europeană, cu Rusia; în vederea acestui conflict, Francia se îngrijesce de legarea unui armistițiu cu China; opiniunea publică italiană e de părerea, ca armata italiană sĕ părăsească Egiptul și sĕ se reîntoarcă în țeară, pentru-ca — după cum se dice în public — sĕ nu înăsprească complicațiunile dintre cele douĕ puteri ce sûnt în ajunul de a se încăiera. Din când în când diarele dau expresiune temerii asupra urmărilor unui rĕsboiu serios asiatic între Anglia și Rusia și toate mai mult, sau mai puțin pe față, privesc înspre Orientul Europei, spre Constantinopol și Peninsula-Balcanică ca punct de conflagrațiune europeană. Cu cât încordarea din Asia dintre Anglia și Rusia devine tot mai acută, cu atâta slăbesc celelalte conflicte externe ale puterilor europene. Francia singură e mai angagiată în China. Se pare că o mână străină o încurcă în China cu mare măiestrie, pentru-ca pentru ori-ce eveutualitați Francia sĕ nu poată avè mână liberă în Europa. Astfel „Poll. Corr.“ primesce din Paris cu data de 13 l. c. n. următoarea scire telegrafică: „Prelûngă tot armistițiul și șansele de pace cu China, sûnt gata de îmbarcare cătră China 10.000 soldați și se fac toate dispositiunile pentru a mai putè trimite eventual 60.000 oameni. Deși sûnt motive că de astădată Chinezii doresc serios pacea, totuși Francia voiesce sĕ fie pregătită în contra unei eventuale rumperi a păcii.“ În urma încurcăturilor sale în China, Francia negrешit că ar dorì sĕ se complaneze cearta dintre Anglia și Rusia, pentru-ca nu cumva sĕ degenereze rĕsboiul asiatic anglo-rusesc în un rĕsboiu european oriental în un timp, când Francia nu poate dispune de toată armata sa. Astfel se poate explica dorința unanimă a diarelor franceze, ca sĕ le succedă bărbaților de stat rusesci și englezi a încungiura rĕsboiul.

„Saint-James Gazette“ scrie cu privire la conflictul anglo-rusesc că și presupunênd că depeșa lui Komaroff ar fi adevĕrată, totuși el — Komaroff — e rĕsponsabil pentru atacul asupra Afghanilor. Diarul vorbesce despre eventualitatea unui rĕsboiu și dice, că pentru Anglia ar fi de mare însĕmnătate sĕ câștige prima luptă cu Rusia, pentru-ca nu cumva la dincontră Emirul sĕ se înfrice și sĕ o părăsească pe Anglia. „Globe“ privesce depeșa lui Komaroff ca o denaturare desevîrșită a faptelor. Discuția mai departe ar fi perdere de vreme. Împĕratul Rusiei ar trebuì sĕ decidă că mai preferesce rĕsboiul sau voiesce sĕ-'și peardă prestigiul în Asia retrăgêndu-'și trupele de pe teritorul afghan? În casul prim, dice „Globe“ rĕsboiul pentru Anglia e cu atât mai favoritor, cu cât se începe mai iute.

Sinodul archidiecesan din Sibiiu.

Raport special al „Tribunei“.

Ședința III.

Autenticându-se protocolul ședinței I, dl P. Pipoș cetesce procesul verbal și presidiul întreabă, dacă are vre-unul dintre domnii deputați, de a face vre-o obiecțiune asupra aceluia.

P. Ioan Hannia pretinde, ca în protocol sĕ se facă evident și aceea, că d-sa 'și-a presentat credenționalul secțiunii de verificare, întocmai sĕ se întêmple și încât privesce pe P. P. Ioan Rațiu, Dr. Ilarion Pușcariu, și Diamandi Manole.

Dl P. Cosma e de părere, că la punctul 5 din protocol, unde se dice, că Eugen Brote propune ridicarea ședinței spre a se putè examina din partea secțiunilor și credenționalele întrate mai târdiu, precum și actele alegerii de deputat clerical în cercul VIII al Gioagiului, sĕ se omită accentuarea casului cu alegerea deputatului clerical din cercul Gioagiului.

Presidiul încă e de părerea d-lui Cosma, deoare-ce despre aecea se făcuse amintire la punctul 4 din protocol, unde presidiul presentează actele privitoare la alegerea respectivă.

După-ce dl P. Cosma cere, de a se lua la protocol hotărîrea sinodului adusă în urma propunerii d-sale cu privire la comisiunea budgetară, propune sĕ se mai notifice în protocol și aceea, că actele de alegere protestate sau dificultate din oficiu s'au transpus comisiunii de verificare.

Concredênd sinodul efectuirea rectificărilor de mai sus biroului permanent, protocolul se verifică.

După aceste consistorul își înaintează raportul cu privire la planul și preliminarul despre zidirea seminarului, și cererea, de a se pune în budgetul fondului Iosefin o dotațiune anuală de 200 fl. pentru prot. em. al Făgărașului.

Aceste se transpun comisiunilor respective.

Presidiul presentează petițiunile comitetului parochial din Orĕștie pentru procurarea unei mape pe seama scoalei, și pentru dispunerea cu privire la instrucțiunea religiunii elevilor gr.-or. dela scoalele străine. Se transpun amêndouĕ comisiunii petiționare.

P. Ioan Hannia interpelează pe Înalt Preasfinția Sa Archiepiscopul și Metropolitul Miron Roman despre faima adusă și susținută în diarul „Tribuna,“ că Înalt Preasfinția Sa a adresat ministrului de culte un raport, în conclusiunile căruia sĕ fie descărcat de sarcina de Archiepiscop și Metropolit, și că unii dintre fruntașii bisericii române gr.-or. lucră *în ascuns, de a rĕsturna pe Înalt Preasfinția Sa, și au și luat înțelegere în ceea-ce privesce persoana viitorului Metropolit și Archiepiscop.*

Asupra acestei interpelațiuni, despre care facem amintire și la alt loc, vom mai revenì și vom publica-o la timpul seu în tot cuprinsul ei dimpreună cu motivarea.

Fiind causa cu mult mai grea, presidiul nu poate momentan rĕspunde la interpelațiune, promite însĕ că în cea mai de aproape ședință o va face aceasta.

La ordinea dilii e raportul comisiunii de verificare.

Referentul maiorității 'dl Eugen Brote raportează, că maioritatea comisiunii propune sinodului luarea scrupuloasă în considerație a tuturor recerințelor formale la examinarea actelor electorale, și acceptând sinodul propunerea aceasta în principiu, ivindu-se în actele electorale ale cercului Orĕștie mai multe mancități mai mici de formă, propune, ca sĕ se verifice pentru acel cerc deputații D. Ioan Mihu și D. Lazar Petco.

Provocând presidiul pe referentul minorității a expune părerea minorității, dl Rubin Patița face propunerea, sĕ se treacă în general la ordinea dilii preste formele neesențiale și în casul de față încă sĕ se verifice dl Aug. Nicoară.

După-ce presidiul întreabă, dacă este în contra alegerii d-lui Nicoară protest și dl Brote îi rĕspunde, că nu este, pune la desbatere amêndouĕ propunerile.

Pentru propunerea maiorității au vorbit dl P. Cosma; deputații P. Truța și I. Preda au fost pentru propunerea minorității.

Punêndu-se propunerile la vot, s'a primit cu maioritate propunerea minorității, verificându-se deputații din cercul Orĕștiei D. Ioan Mihu și A. Nicoară.

Referentul general al comisiunii verificatoare dl R. Patița raportează, că cu privire la alegerea dificultată din oficiu a deputatului clerical din cerc. VIII al Gioagiului părintele Nicanor Frateș, sĕ se verifice acesta, deoare-ce după-cum arată protocolul colegiului electoral, P. Frateș a întrunit maioritatea voturilor.

La dorința mai multor deputați se cetesc toate actele privitoare la acea alegere, din care resultă, că alegerea sĕvîrșită la 28 Februarie st. v. nu s'a putut finalisa din causă, că scrutinându-se țidulele întrate la votisare s'a arĕtat, că d-nul protop. Sim. Popescu a obținut 11, păr. Frateș 12 voturi, ear' 2 țidule au fost dubioase fiind pe amêndouĕ, pe o parte scrise numele dlui Popescu, și pe ceealaltă parte numele dlui Frateș, din care causă chiar maioritatea alegĕtorilor de față înainte de a se putè enunța resultatul a declarat de nulă alegerea și s'a hotărît o nouă alegere nominală. Acì s'a ivit o vălmășeală între alegĕtori, care a produs o confusiune și tumult, încât comisarul consistorial a fost silit a disolva colegiul fără de a enunța resultatul alegerii.

Aceasta se adeveresce și prin raportul comisarului consistorial cătră consistor. Cu toate aceste consistorul în loc de a ordona o nouă alegere, ordonează simplamente și fără de a încuviința demisionarea comisarului, finalisarea actului pe diua de 29 Martie st. v.

La finalisarea actului de alegere au luat parte numai 8 preoți alegĕtori, din pricină, că circularele respective de convocare s'au expedat prea târdiu dela consistor și prin urmare și dela oficiele protopopesci concernente.

Punêndu-se cestiunea la desbatere, dl Eugen Brote arată că tot actul de alegere a fost ilegal, și propune anularea lui. Mai vorbesce în contra verificării părintelui Frateș și pentru anularea actului întreg P. Nic. Cristea, ear' pentru verificare dl P. Cosma. Punêndu-se propunerea dlui E. Brote la vot, cade. Astfel s'a primit propunerea comisiunii și s'a verificat de deputat clerical pentru cercul VIII al Gioagiului părintele N. Frateș.

Fiind timpul foarte înaintat ($2^1/_2$ oare după ameadi) ședința se încheie, hotărîndu-se ținerea ședinței următoare pe mâne la 10 oare înainte de ameadi.

O lămurire nedubioasă!

(Din diecesa Aradului.)

Corespondența din Budapesta, căreia îi dete „Tribuna“ primul loc în nr. 71 dela 29 Martie (10 Aprilie) a. c. a făcut mare sfară pe aici, pentru-că cele ce se cuprind într'însa, sûnt nisce apariațiuni fără toată îndoeala apte, ca sĕ însufle cele mai serioase îngrijiri și nedumeriri în fiecare fiiu adevĕrat al maicei noastre biserici dreptmăritoare ortodoxe rĕsăritene, mai cu seamă în fața constelațiunilor interne politice ale patriei noastre comune și ale situațiunii posomorîte, în care se află biserica noastră, dela reînvierea spiritului ei național, prin emanciparea de jugul secular al vitregii Ierarchii sêrbesci.

Încă de când se lățise faima alarmătoare pe aici pe la noi — cu câteva dile mai nainte de ce o împărtĕșise „Tribuna“ cetitorilor sei, oamenii nostri de pe aici și aiurea, uimiți de aceea scire sensațională că Excelența Sa, Înalt Preasfințitul nostru Archiepiscop și Metropolit Miron Roman, 'și-ar fi dat dimisiunea, toți din toate părțile se întrebau: „Ce sĕ poată

Foița „Tribunei“.

Bunica.

de Bojena Němcová.

tradusă din limba boemă

de **Prof. Dr. Urban Iarník.**

(Urmare.)

Cel dintâiu lucru, cu care se însărcinà bunica în gospodărie, era coacerea pânei. Nu putea sĕ sufere, ca slujnica sĕ umble așa fără de cuvenita sfiială cu darul lui Dumnedeu, că nici punêndu-o în covată sau în cuptor, nici scoțêndu-o de acolo, nici cruce nu-'și face, nici nu-o binebinecuvintează, ca și când ar ținè în mână nisce cărămidi.

Bunica însĕ, înainte de a fi frĕmêntat aluatul, făcea peste covată cruce cu melesteul și binecuvêntarea aceasta o povtoria de câte-ori lua aluat în mână, până-ce nu venia pânea pe masă. Și nici nu trebuia, ca vre-un cască-gură sĕ-'i vie în drum, ca sĕ „nu-'i dioachie darul cel dumnedeesc“, chiar Vilimuțul, dacă la coacerea pânei întra în cuină, nu-'și uita că trebue sĕ dică: „Dumnedeu sĕ binecuvinteze!“

De câte-ori bunica făcea pâne, era sĕrbătoare pentru nepoței. Totdeauna căpĕtau lipie caldă și câte o pită mică, umplută cu prune sau cu mere, ceea-ce nu li se întêmpla mai nainte. Trebuia însĕ sĕ se deprindă a băga de seamă la sfărîmăturile de pâne. „Sfărîmăturile sûnt ale focului“, dicea bunica de câte-ori strîngea sfărîmături de pe masă, și apoi le arunca în foc. Când însĕ unul din copíi lăsa sĕ cadă pe jos sfărîmături de pâne, bunica îi poruncia îndată sĕ le culeagă, dicênd: „Pe sfărîmături nu e iertat sĕ calce omul, căci se dice, că atunci plâng sufletele la poarta raiului.“ Sĕ și năcăjia, vĕdênd, că pânea nu se potrivesce la tăiere. Spunea: „Cine nu se potrivesce cu pânea, nu se potrivesce nici cu oamenii“. Odată se rugà Ionica, ca bunica sĕ-'i taie mai de lături o bucată cu mai multă coajă, fiindcă lui îi place; bunica însĕ nu o făcù aceasta, ci dicênd: „Oare n'ai audit tu, când se taie în pâne, că se taie călcâile lui Dumnedeu? Fie cum sĕ fie, tu sĕ nu înveți a alege bucate“, și coconul Ioniță trebuia sĕ-'și pună pofta în cuiu.

Unde rĕmânea vre-o bucățică de pâne, sau cojițe ce n'au isprăvit copíii, toate bunica le băga în chimir; și dacă se întêmpla sĕ meargă pe lûngă apă, le arunca pescilor, sfărîma furnicilor, când era cu copíii, sau pasĕrilor în pădure, scurt, ea nu strica nici o bucătură și dedea mereu povață: „Prețuiți darul dumnedeesc, căci fără dînsul ar fi rĕu, și cine nu-'l prețuesce, Dumnedeu rĕu îl pedepsesce.“ Dacă copilul scăpa pânea din mână, trebuia sĕ o sărute, ca cum s'ar fi rugat de iertare; și tot așa dacă se afla pe jos undeva un bob de mazĕre, bunica o culegea și săruta cu evlavie calicele de pe ea. Și toate aceste bunica le cerea și dela copíi.

De afla în drum o peniță de gâscă, bunica îndată o arĕta, dicênd: „Pleacă-te Barbico dragă!“ Barbica, câte odată mai lenașă, de-'i era sîlă sĕ se plece pentru atât de puțin lucru, îi dicea: „De, bunico, ce o sĕ fie, o singură peniță?“ Dar' bunica o certa îndată: „Trebue sĕ te gândesci, fetiță, că adăugênd una la alta, vor fi mai multe; și ține minte dicala: „Buna stăpână pentru o peană și preste gard caută sĕ sară.“

Doamna Proșek avea în cea mai mare din douĕ odăi, care avea patru ferestri și în care se culca dînsa și soțul ei, și un legănuț pentru Adela, pus lûngă patul mamei. Sĕrbătorile de familie, când se prândia acasă, ei și mâncau aici. Mobilele erau moderne, ceea-ce bunicei nu-'i prea plăcea. I se părea, că nu se șede bine pe acele scaune ticsite, cu ramele cele scobite, că trebue sĕ-'i fie frică omului sĕ nu se restoarne și când se razimă, sĕ nu sĕ rupă scaunul. Pe canapea ședù cu totul numai odată; când se aședà pentru întâia dată și coardele se muiară sub dînsa: așa se spărià săraca bĕtrână, încât era p'acì p'acì sĕ dee un țipet. Copíii rîseră de ea, ședură pe canapea și dându-se de-a huța, o îndemnară pe bunica sĕ vie numai, că nu se va destace, însĕ bunica nu merse: „Dați-'mi pace“, spunea, „cine sĕ șeadă într'o așa huță, acesta e bun pentru voi.“ (Va urma.)

fi oare causa? Sĕ nu aibă oare cunoscinţă despre această scire şi Preasfinţia Sa părintele Episcop diecesan al nostru, Ioan Meţian, la care fără toată îndoeala se face alusiunea în ceea-ce privesce persoana viitorului administrator metropolitan, combinată de acei unii dintre fruntaşii bisericii?

Am umblat sĕ sciricesc cevaşi mai din adins dela oamenii ce stau aproape de curtea episcopească; dar' stăruinţele noastre rĕmaseră zadarnice, căci nimeni dintre curtenii episcopiei nu scia, sau nu voia sĕ spună cevaşi cât decât verosimil; atâta-'mi şoptì unul dintre ei: „că trebue sĕ fie ceva în lucru, deoare-ce însuşi *„Preasfinţitul“* de vre-o câteva ḑile e prea nedumerit! ba că ar fi chiar într'atâta mâhnit, încât nimeni nici nu îndrăsnesce a-'i pomenì ceva despre această faimă — cum se părea — foarte genantă şi supĕrăcioasă pentru dînsul.

Mult ne-am bătut capul, cum oare, din ce isvor mai sigur şi demn de creḑemênt am putè sĕ aflăm adevĕrata stare a lucrului?

„Tribuna“, când a comunicat acea scire sensaţională, a spus cetitorilor sei, că s'ar fi rĕspândit mai întâiu prin cercurile din Sibiiu şi apoi prin cele din Budapesta; m'am socotit mult, către cine sĕ mĕ adresez cu rugarea confidenţială acolo, ca sĕ-'mi dee informaţiuni cât decât mai lămurite.

După o meditare, creḑênd, că-'mi nimeresc omul, — vechiu amic personal al meu — de 9 ani dus de aici din Arad, acolo în Sibiiu la Metropolie, mĕ adresaiu către dînsul încă în 2/14 Martie a. c. Nu primíiu rĕspunsul dorit.

Credeam deci, că tot lucrul este o secătură de scornitură meşteşugită cu intenţiune de a alarma lumea credulă-curioasă, şi eram cu toţii sĕ dăm uitării acea scornitură bucinată — cum se da cu socoteala — prin cutari oameni, cărora le plac scandalele publice inscenate cu scop maliţios de a provoca asupra lor curiositatea generală.

În care credinţă însĕ — cu toate desminţirile „semioficioase“ comandate şi publicate în metamorfosatul şi reglementatul ḑiar cardinal-personal „Telegraful român“, care le timbra de „plăsmuiri“ acele faime, curênd ne-am înşelat, pentru-că eată ce informaţiuni lămuritoare 'mi se deteră din partea unuia dintre cei mai distinşi bărbaţi, care se interesează foarte şi se luptă prea zelos pentru binele şi prosperarea bisericii noastre şi care, lucru firesc, este tot aşa ca şi noi toţi, îngrijit de soartea şi viitorul bisericii ameninţate de cele mai viforoase furtune.

„Nu mĕ mir — îmi ḑicea dînsul — că „Tribuna“ în nrul 65, dela 21 Martie (2 Apr.) în primul seu articol de 4 coloane, dedicat Metropolitului „Miron“, susţine cu toată hotărîrea scirea, de care vorbesce lumea atât cea română ortodoxă şi neortodoxă, cât şi cealaltă străină; pentru-că însaşi desminţirea oficială vedită ambiguă o îndreptăţesce la aceasta în deplină consecuenţă.

„Mĕ mir însĕ — continuă dînsul — cum poate“ „Tribuna“ sĕ fie şi ea atâ de ambiguă“, şi sĕ mai ţină încă *„reservată“* o scire despre acea nefericită *„Reservată oficioasă“*, ce în faptă o a făcut Excelenţa Sa părintele metropolit Miron, cu data de 2 Martie cal. nou, nr. 37, tot Excelenţei Sale, părintescului Ministru „Trefort“, din ansa *„ucasului“*, prin care îl însărcinase, nu numai pre el, ci, cum se scie, şi pre alţi prelaţi români cu misiunea dejositoare poliţĕnească de a prevenì şi suprima celebrarea „Părăstaselor“ pentru odihna sufletelor martirilor poporului iobăgit, drept triste reminiscenţe a perderii lor nevinovate.

Nu mai era confidenţă, nici discreţiune oficioasă, ci „secret public“ acea relaţiune reservată — din clipa, când nu însuşi Excelenţa Sa cu a sa mână proprie, ci prin mâna altui om, — fie acela ori cât de fidel şi încreḑut lui — a lăsat sĕ o scrie!

Tot aşa nu mai era apoi „secret oficios“, ci „faptă viuă“ acel act reservat al Excelenţei Sale, străbătută poate chiar din biroul ministerial şi prin canalul celui de „presă“, întâiu din gură în gură, până-ce o ventilà organul cel mai eminamente oficios „Politische Correspondenz“, immediat după colportarea scirei bucinate în ḑiaristică.

Şi veḑi Doamne! Ce mare şi minunat lucru este, ca în ḑilele noastre, când nici afacerile de natură externă diplomatică nu prea pot rĕmânè tescuite sub coperişul tainic, ci de multe-ori isbucnesc până încă nici nu s'a slăbit negreala, — noi pĕcătoşii şi curioşii sĕ pretindem, ca un lucru atât de rînd şi inocent, cum este cel de sub întrebare, sĕ rĕmână amuţit, fără ca sĕ-'l scape gura pĕcătosului curios.

De ce dar' atâta secatură tainică?! Atâtea încordări şi isbiri vrăşmeşesci prin lungul şi latul coloanelor „Tribunei“ şi „Telegrafului român“, pentru un fleac — petec de hârtie, care nu merită a mai fi pomenit!

Este deci fapt necontestabil nici prin ori câte desminţiri şovăitoare: că acea „Reservată,“ s'a scris şi expedat de către Excelenţa Sa Părintele Metropolit, întocmai aşa, precum a comunicat-o „Tribuna“ la timp, cetitorilor sei.

Cum, prin ce canal şi prin cine a fost bucinată acea faimă, nu impoartă mai mult nimic. Ci alta este întrebarea ce preocupă spiritele nedumerite de cele mai serioase îngrijiri faţă cu interesele vitale ale bisericii noastre, care uşor poate fi expusă pericolului ce-'l ameninţă eventuala nouă schimbare, prin călcarea constituţiunii bisericesci, la cas, dacă s'ar adeverì ceea-ce se afirmă cu toată positivitrtea, cumcă adecă deodată cu demisionarea actualului Metropolit, s'ar plănuì instituirea de „administrator“ archiepiscopal-metropolitan!

Care va sĕ ḑică s'ar face întocmai după calapodul stării excepţionale, ce o crease părintescul guvern unguresc în biserica coreligionarilor Sêrbi, cu denumirea episcopului Nicanor Gruics, de administrator metropolitan patriarchal vre-o 6 ani de ḑile, mai în urmă a lui „Angelics,“ ca celui definitiv denumit cu jignirea arbitrară a autonomiei garantate prin privilegii vechi şi inarticulate în legile ţerii.

„Telegraful român“ în desminţirea ce o făcù provocat de „Tribuna,“ ori-cât de ambiguă, ne-a spus totuşi hotărît, — se înţelege autorisat fiind din locul cel mai competent, cumcă *„act de demisiune“* a actualului Archiepiscop şi Metropolit nu există de fel! Atâta, şi nimic mai mult; din care apoi nimeni nu s'a putut pricopsì sĕ ghicească: ce dar' conţine acea enigmatică „Reservată“ care ţine publicul în încordare eată deja 6 sĕptĕmâni?

Organul oficios al guvernului „Budapester Politische Correspondenz“ însĕ în nr. seu dela 12 Martie c. n., a rectificat faima totuşi mai la înţeles căci a spus, cum demisiunea s'a pus în alternativă, fiindcă Metropolitul nu se simte în stare mai mult a disciplina şi înfrêna preoţimea neobedientă şi de conduită politică contrară statului, propria autoritate, fără de consistorul care este forul competent.

Acì zace buba, şi nu mai e trebuinţă sĕ-'şi bată nime capul ca sĕ afle cuprinsul faimoasei „Reservate“, şi pĕcat ar comite „Tribuna“ dacă s'ar mai demite în certuri polemice cu astutul de „Telegraf-român“, care în loc sĕ linişteascĕ spiritele agitate, prin aberaţiuni mojicesci face satiră călicească.

„Faptă viuă“ şi necontestabilă e, că cestionata „Reservată“, deşì nu este „act de demisiune“, — „necondiţionată“ aieve, ea este însĕ negreşit act de natură denunciatoare, în vîrtutea căruia Exelenţa Sa, a cerut ca guvernul sĕ-'l împodobească cu putere discreţionară, care va sĕ ḑică nici mai mult nici mai puţin, decât: a suspenda pe un timp oare-care sau poate chiar şi a cassa cu totul autonomia bisericească eluptată prin grele fatige, ceea-ce în casul prim numai prin o modificare restrîngĕtoare esenţială a stat. org., ear în cel extrem din urmă, prin o ştergere simplă cu o trăsură de condeiu muiată în venin se poate prea uşor face mai vîrtos între împregiurările vitrege de astăḑi!

Ei, ce ar trebuì sĕ facă dar' biserica în faţa acestei grave situaţiuni şi pentru precaviarea din bună vreme a pericolului, de care e ameninţată?

Simplu, dar' numai decât şi serios, negreşit acum, când sinoadele eparchiale ca părţi constitutive ale ei, din întreaga provinciă metropolitană tocmai sûnt întrunite şi active, sĕ stărue prin trimiterea de deputaţiuni compuse din 2—3 membri mai aleşi, mai de frunte, la Excelenţa Sa, pre care negenat şi categoric sĕ-'l provoace, ca spre lămurirea adevĕrului sĕ le arete acel act de „Reservată“ făimoasă, devenită atât de odioasă la inima fie-cărui fiu credincios al bisericii, ce o cârmuesce dînsul, eată trecut un întreg deceniu!

Pe această cale apoi biserica se va putè mai uşor convinge dacă şi întrucât este adevĕrată ori nu scirea sensaţională, nu încât aceea privesce demisionarea *„necondiţionată“*, ci *„alternativa“* condiţionată de demisionare pentru casul, când părintescul guvern nu 'i-ar împlinì pofta Excelenţei Sale, de a-'l împodobì cu putere discerţionară absolutistică cu un *(l'etat c'est moi)* în biserică!

Una însĕ trebue sĕ ni-o însĕmnăm toţi bine şi adecă împregiurarea netăgăduită, că la o eventualitate ca aceasta, nimeni dintre cei ce cunosc sentimentele democratice liberale ale părintelui Metropolit Miron, care fără toată îndoeala pururea a dat probe despre aderarea la constituţiunea bisericească, nu-'l va ţinè capabil şi accesibil nici odată pentru o guvernare a bisericii cu putere discreţionară absolutistică.

Până când de altă parte, ori-cine, nepreocupat, care a avut de a face cu Preasânţitul nostru Episcop Meţianu, ca urmaş *in peto* de mult pânditor după asemene eventualitate — de care bunul D-ḑeu sĕ ne ferească biserica — tot aşa nu se va îndoì nici pe un moment, că ḑeu Preasânţia Sa după firea lui, nu numai că este inclinat a fi, ci în curgerea archipăstoriei lui de ḑece ani de ḑile, nu odată s'a şi manifestat de cel mai făţiş autocrat întru guvernarea sa absolutistică, ḑicênd adese-ori, că „de stat. org.“ nu-'i prea pasă!

Dar' dacă va fi adevĕrată scirea cu faimoasa „Reservată“, atunci autorul intelectual, Excelenţa Sa, de bună seamă îşi va fi ḑis când a făcut-o: „Nu mai pot rĕsbì cu voi, las' că mĕ duc din calea spinoasă, dar' baremi sĕ ţineţi minte, căci îmi va urma unul, care vĕ va învĕţa minte!“

Şi dacă este într'adevĕr aşa, atunci şi compromisul există fără toată îndoeala; atunci putem cu toţii exclama: „Perirea ta din tine Israile!“ *)

„Brutus.“

Cronică.

Curtea cu juraţi din Sibiiu. Ḑiarele sosite aḑi din Budapesta îi cântă curţii cu juraţi din Sibiiu „vecĕnică pomenire!“ Ca motiv al desfiinţării se aduce, că înaintea acestei curţi cu juraţi s'au pertractat opt procese de presă politice şi în toate s'au pronunciat verdicte achitatoare. Nu scim încât merită încredere această faimă. Nu ne putem aştepta nici dela guvernul actual la atâta cutezare în lovirea naţionalităţilor.

*

Partidul liberal din dieta Ungariei a acceptat modificaţiunile casei de sus relative la proiectul pentru reforma casei de sus.

*

Din Croaţia. Din Agram se scrie că în cercurile de acolo circulă faima, că pentru Croaţia se va numì procuror suprem de stat un funcţionar maghiar cu numele Rakoczay. Această veste a produs iritaţiune mare chiar şi în cercurile guvernamentale croate.

*

Cutremur de pământ. Vibraţiunile terestre se succedează în Europa. După cutremurele de pământ din Grecia şi Italia se semnaleaza şi din Elveţia un cutremur de pământ parţial.

*

Rĕsboiul franco-chinez. În pertractările dintre Francia şi China, se ḑice, că au întrevenit greutăţi.

*

Demonstraţii în contra părechei princiare de Wales. O ceată de naţionalisti sub conducerea mai multor deputaţi alaltăieri s'au adunat la gara din Mallow pentru a inscena o demonstraţiă contra prinţului şi princesei de Wales. Întrevenind poliţia şi alungându-'i, s'au adunat în apropierea garei şi au primit părechea princiară cu fluerături şi sbierături. În Cork naţionalistii au spart ferestrile ce erau decorate în onoarea părechei princiare.

Economic.

„Furnica“,

cassă de economii, societate pe acţiuni în Făgăraş,

'şi-a ţinut I-a sa adunare generală în 11 a l. c.

Adunarea a fost bine cercetată, s'au înfăţişat 40 acţionari în persoană, representând 203 acţiuni depuse în sensul statutelor. Desbaterile au decurs în regulă. S'a completat direcţiunea alegêndu-se aproape cu unanimitate doi membri în persoanele domnilor Iuliu Dan şi Demetriu Chişerianu.

S'a votat marca de presenţă pentru membrii direcţiunii cu 1 fl. şi marca de presenţă pentru comisarul de ḑi cu 50 cr. v. a.

Dividenda de 1 acţie s'a fixat cu 7 fl. 50 cr. v. a.

Eacă şi raportul direcţiunii către adunare:

Domnilor acţionari!

Cassa noastră de economii „Furnica“ 'şi-a început activitatea ei în 1 Octomvrie 1883 cu 30% din modestul ei capital social de 30,000 fl. Acest capital s'au completat tot numai din 3 în 3 luni cu câte 20% aşa încât întreg capitalul social s'a plătit numai la 31 Octomvrie 1884.

Ca ori-ce întreprindere un capital atât de modest şi plătit în rate în decurs mai bine de un an, societatea noastră au avut a se lupta mult cu greutăţile începutului, căci primul an de activitate e periodul cel mai dificil al fiecărui stabiliment.

Cu toate aceste greutăţi, cassa noastră de economii în primul an al activităţii sale, s'a desvoltat în un mod, care a întrecut toate aşteptările, toate speranţele noastre.

Din conspectul operaţiunilor societăţii noastre încheiat cu 31 Decemvrie 1884 puteţi vedè, că în decursul anului de operaţiune am avut reveriment total la cassă de 436,367 fl. 46 cr. v. a. cum-că am escomptat cambie — sau mai bine am dat împrumuturi pe cambie suma de 150,483 fl. 22 cr. representată prin 903 bucăţi de cambie.

Avênd în vedere cum-că, mare parte a poporului nostru nu scie cetì nici scrie, pentru a înlesnì cu toate acestea creditul personal şi a reduce spesele de ori-ce soiu la un minim neînsemnat, am cultivat creditul personal prelûngă obligaţiuni cu cavenţi.

Din bilanţul societăţii noastre veţi afla domnilor acţionari, cum-că în acest ram au rĕmas elocaţi cu finea anului expirat . . 14,064 fl.

Operaţiunea în ramul împrumutului pe hipotecă e prin înseşi statutele societăţii noastre la § 74 restrînsă la doue terţialităţi a capitalului social, deci avênd de o parte înaintea ochilor nostri această dispositiune a statutelor, ear' de altă parte modestul nostru capital social, — în interesul societăţii noastre ne-am vĕḑut îndemnaţi a restrînge acest ram de operaţiune, dând mai mare desvoltare creditului personal prelûngă cambie.

Numai acestui mod de operaţiune avem de a mulţumì, că societatea noastră a putut escompta cum am amintit mai sus cambie în suma de . . . . . 150.483 fl. 22 cr.

Ne simţim însĕ datori a declara domnilor acţionari, cum-că această frumoasă şi totodată rentabilă operaţiune, ar fi fost pentru noi imposibilă, dacă institutul de credit şi de economii „Albina“ din Sibiiu nu ni-ar fi deschis un credit de reescompt de 30,000 fl., de care ne-am folosit în tot decursul anului expirat.

Aducem numitului institut cu această ocasiune mulţumita noastră.

Cu finea anului 1884 am avut depuneri spre fructificare, însĕmnata sumă de 37,110 fl. 68 cr. v. a.

Cu plăcere Vĕ anunţăm d-lor acţionari, că în decursul acestui period al activităţii noastre nu avem perdere nici de un crucer, nici casuri de procese nu am avut decât 5, însĕ şi acestea s'au aplanat fără multe spese.

Din bilanţul nostru revĕḑut şi aprobat de comitetul d-voastre de supraveghiare resultă un profit curat de . . . . . 2837 fl. 07 cr.

Conform §-lui din statute propunem următoarea distribuire a acestui profit 5% dividendă după capitalul social . . . . 1500 fl. — cr.

restul de . 1337 fl. 07 cr.

sĕ se împartă cum urmează:

5% fondului de reservă 141 fl. 85 cr.

7% ca tantiemă pentru consiliul direcţiunii . 198 fl. 59 cr.

2% ca tantiemă pentru oficialii societăţii . 56 fl. 74 cr. 397 fl. 18 cr.

din restul de . 939 fl. 89 cr.

propunem a se da ca supradividendă $2^1/_2$ % . . . . . 750 fl. — cr.

restul de . 189 fl. 89 cr.

propunem a se transpune în contul profitului anului 1885.

Pe basa acestei distribuţiuni dividenda an. I de gestiune 1883/4 se fixează cu $7^1/_2$ % adecă 7 fl. 50 cr. de o acţiune.

Resultatul acesta favoritor se atribue şi acelei împregiurări, că membrii direcţiunii încă dela început au renunţat a primì marce de presenţă pentru ostenelele lor micşorând prin aceasta în mod însemnat spesele de administraţiune ale institutului.

În fine observăm, că în sensul §-lui 31 din statute veţi avè a alege 2 membri în direcţiune precum şi comitetul de supraveghiare în sensul §-lui 40 din statute.

Deci vĕ propunem domnilor acţioaari sĕ aprobaţi bilanţul anului 1883/4 cum şi propunerile noastre pentru distribuirea profitului curat şi sĕ binevoiţi a da administraţiunii absolutoriul de gestiunea sa pe acel an.

Făgăraş, în 10 Aprilie 1885.

I. Roman. Ilariu Duvlea. Basiliu Stanciu.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI.“

Londra, 15 Aprilie n. „Daily News“ află, că telegrama din Petersburg, pe care a primit-o ieri guvernul Angliei e de a se privì ca o continuare a desbaterii asupra regulării graniţelor, întreruptă prin casul dela Penjdeh. Tonul telegramei evident conciliator preḑice resolvarea cestiunii de graniţă pe basele engleze.

La Libertad, 15 Aprilie n. Între republicele centrale americane s'a încheiat pace. S'a proclamat amnestie generală.

---

*) Acest articol, publicat mai nainte de a fi luat noi cunoscinţă despre rĕspunsul dat de Înalt Preasfinţia Sa Părintele Metropolit la interpelaţiunea ce i s'a adresat în şedinţa de ieri, rĕmâne ca importantă manifestaţiune a adûncei nelinişte, de care sûnt cuprinse spiritele, — nelinişte, care acum sperăm, că va înceta.

Director: **Ioan Slavici.**
Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar.

Extrase din foaia oficială.

Concursuri:

— Un post de djunct-postal cl. I. la oficiul postal din Sibiiu. Concursurile sûnt a se trimite în 3 sĕptĕmâni la direcţiunea postală de acĭ.

— Un post de magistru postal în comuna Mănăştur (com. Cojocnei). Concursurile sĕ se trimiţă în 3 sĕptĕmâni la direcţiunea postală din Sibiiu.

— Un post de sergent-vighil la penitenţiarul tribunalului reg. din Cluj. Concursurile sûnt a se trimite până în 16 Maiu a. c. la procurorul suprem de stat din Murĕş-Oşorheiu.

Bibliografie.

„Cărţile Săteanului român“. Ese odată pe lună. Gherla, Aprilie 1885. Anul X. Cartea IV. Sumar: Din Viaţa lui Mihaiu Viteazul. Lupta dela Călugăreni, de Gergiu Simu. — Bal în sala teatrului din Bucuresci (ilustraţiune). — Fûntâna dorului (legendă), de Ioan C. Maldarescu. — Despre cultivarea pomilor (urmare). — Florica, de D. Zor. — Felurimi.

„Biseric'a si scól'a“. Foaie bisericească, scolastică, literară şi economică. Ese odată pe sĕptămână. Dumineca. Arad, 31 Martie (12 Aprilie) 1885. Anul IX. Nr. 13. Sumar: Sinodul eparchial aradan. — La deschiderea sinoadelor eparchiali. — Concurse.

Sciri economice.

Despre pieţele de bucate din străinătate. Pe la începutul sĕptĕmânii trecute în comerciul de bucate a domnit o direcţiune domolă, s'a schimbat însĕ cu totul posiţia în jumĕtatea a doua a sĕptĕmânii pe când earăşi au întrat nedumeriri serioase în privinţa rĕsboiului anglo-rusesc. — Speculaţia din această causă a capĕtat voie de cumpĕrare şi astfel preţurile s'au urcat foarte pe toate pieţele mai mari. E natural, că acest factor nou, care a impresionat în comerciul de bucate, e foarte îndelnic şi formarea mai departe a preţurilor depinde cu totul dela acea împregiurare, că fi-va oare, ori nu rĕsboiu?

Pe piaţa Americei încă a venit în valoare o direcţiune crescêndă, care mai pe urmă în adevĕr s'a transformat în o decădere oare-care. Căci trebue sĕ se iee în considerare că în America nu numai evenimentul rĕsboiului a influenţat, ci şi acea împregiurare că din causa timpului nefavoritor, producţiunile din ĕstimp deja au început a tânji. Staţiunea controlătoare la grâu a fost de $43^1/_2$ milioane busheli, la păpuşioiu $10^1/_2$ milioane şi astfel faţă cu sĕptĕmâna precedentă s'a schimbat numai încâtva. La export asemenea se arată o diferenţă neînsemnată. S'au exportat dar' în sĕptĕmâna trecută 124.000 cuartere de grâu şi 216.000 saci cu făină de grâu, ear' în sĕptĕmâna precedentă 130.500 cuartere de grâu şi 207.000 saci cu făină de grâu.

Pe pieţele engleze direcţiunea e pe cât se poate de solidă. Grâul intern s'a scumpit cu 1 shilling, ear' cel extern cu $^1/_2$ shilling, mai în urmă preţurile s'au ridicat cu 2—3 shillingi.

Pe pieţele franceze, deşi s'a transportat în cuantitate mică, totuşi nu s'au observat urcări de preţuri însemnate, ba încă şi în bursa parisiană direcţiunea solidă generală s'a arĕtat în aceea, că însemnările de preţuri pe la finea sĕptĕmânii s'au urcat foarte puţin.

Pe pieţele belgiane şi holandeze comerciul de bucate a fost lipsit de toată vioiciunea.

Pe pieţele rusesci din causa sĕrbătorilor Pascilor peste sĕptĕmâna întreagă mai că nu a fost comerciu însemnat.

Exportul de sĕcară în Germania din causa marilor vămi e în câtva dificultat, şi despre legături nouĕ nu se prea vorbesce.

Pe pieţele germane de meadă-noapte şi cu deosebire pe piaţa din Berlin, de loc după sĕrbători, s'a început o direcţiune mai solidă în comerciu. Cumpĕrările au devenit generale şi lipsa simţitoare a grăbit urcarea preţurilor.

Piaţa din Sibiiu, 14 Aprilie. Grâu Hectolitra 74—80 Kilo fl. 5.20 până fl. 6.—, grâu mestecat 68 până 82 chilo fl. 4.—, până fl. 4.80 sĕcara 66 până 72 chilo fl. 3.40 până fl. 4.—, ord 58 până 64 chilo fl. 3.80 până fl. 4.60, ovĕs 38 până 45 chilo fl. 2.— până fl. 2.60, cucuruzul 68 până 74 chilo fl. 4.40 până fl. 5.—, mĕlaiul 74 până 82 chilo fl. 4.— până fl. 5.—, crumpene 68 până 70 chilo fl. 1.40 până fl. 1.60, semênţă de cânepă 49 până 50 chilo fl. 5.— până fl. 6.—, mazerea 76 până 80 chilo fl. 5.— până fl. 6.—, lintea 78 până 82 chilo fl. 8.— până fl. 9.— fasolea 76 până 80 chilo fl. 4.— până fl. 5.—, păsat de grâu 100 chilo fl. 17.— până fl. 18.—, făină Nr. 3 100 chilo fl. 13.—, Nr. 4 fl. 12.—, Nr. 5 fl. 10.—, slănina 100 chilo fl. 54.— până fl. 56.—, unsoarea de porc fl. 52.— până fl. 54.—, sĕu brut fl. 32.— până fl. 34.—, sĕu de lumini fl. 50.— până fl. 51.—, lumini turnate de sĕu fl. 56.— până fl. 58.—, săpunul fl. 32.— până fl. 34.—, fên 100 chilo fl. 1.80 până fl. 2.—, cânepa fl. 42.— până fl. 44.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 3.— până fl. 3.25, spirtul p. 100 L. % 29 până 31 cr., carnea de vită chilo 44 cr. carnea de vitel 36 până 40 cr., carnea de porc 38 până 40 cr., carnea de berbece — până — cr., ouĕ 10 cu 18 până 20 cr.

Piaţa din Făgăraş, 10 Aprilie. Grâu frumos hectolitra fl. 6.— până fl. 7.—; grâu mestecat fl. 4.— până fl. 5.—; sĕcara fl. 3.20 până fl. 3.40; cucuruzul fl. 3.50 până fl. 5.80; ovĕsul fl. 2.20 până fl. 2.40; sĕmênţa de cânepă fl. 5.— până fl. 6.—; sĕmênţa de in fl. 10.— până fl. 12.—; fasolea fl. 3.— până fl. 4.—; mazerea fl. 6.— până fl. 7.—; lintea fl. 8.— până fl. 9.—; crumpenele fl. 1.20 până fl. 2.—; mălaiul fl. 9.— până fl. 10.—; sĕu brut 100 chile fl. 40.— până fl. —.—; unsoarea de porc 58—68, slănina 60—80; cânepa fl. —.— până —.— Un chilo carne de porc 44 cr.; carne de vită 42 cr.; carne de viţel 36 cr.; carne de mel — cr.; ouĕ 8 cu 10 cr.; chim fl. 12.— până fl. 15.—; lumini turnate de sĕu 58 cr. până — cr.

Têrgul de rîmători în Steinbruch. În 13 Aprilie n. s'a notat: unguresci bĕtrâni grei 43.— cr. până 44.— cr., unguresci grei, tineri 45.— cr. până $46.^1/_2$ cr., de mijloc 45.— cr. până —.— cr., uşori 44.— cr. până $44.^1/_2$ cr., marfă ţerănească, grea 43.— cr. până 44.— cr., de mijloc $43.^1/_2$ cr. până $44.^1/_2$ cr., uşoară 43.— cr. până $43.^1/_2$ cr., românesci de Bakony, grei 44.— cr. până 46.— cr., transito de mijloc $43.^1/_2$ cr. până $44.^1/_2$ cr., transito uşori 43.— cr. până $43.^1/_2$ cr., transito sêrbesci, grei 42.— cr. până 43.— cr., transito de mijloc 42.— cr. până $43.^1/_2$ cr., transito uşori 42.— cr. până $42.^1/_2$ cr., îngraşaţi cu ghindă —.— cr. până —.— cr. per 4% cumpeniţi la gară.

Cursul la bursa de mărfuri în Budapesta

dela 14 Aprilie st. n.

Grâu (din Banat): 72—75 Kilo fl. —.— până —.— 76—81 Kilo fl. —.— până —.—, (lûngă Tisza) 72—75 Kilo fl. —.— până —.—, 76—81 Kilo fl. 9.— până 9.55, (de Pesta) 72—75 Kilo fl. —.— până —.—, 76—81 Kilo fl. 8.90 până 9.45, (de Alba-Regală) 72—75 Kilo fl. —.— până —.—, 76—81 Kilo fl. 8.90 până 9.45, (de Bacska) 72—75 Kilo fl. —.— până —.—, 76—81 Kilo fl. —.— până —.—, (din Ungaria de nord) 72—75 Kilo fl. —.— până —.—, 76—81 Kilo fl. 8.70 până 9.20.

Sĕcara (ungurească) 70—72 Kilo fl. 7.40 până 7.70.

Ord (nutreţ:) 60—62 Kilo fl. 6.90 până 7.15; (de berărie) 62—64 Kilo fl. 7.90 până 9.60.

Ovĕs (unguresc) 37—40 Kilo fl. 7.10 până 7.40.

Cucuruz (de Banat): dela fl. 6.25 până 6.30; de alt soiu fl. 6.15 până 6.20.

Rapiţa fl. 11.50 până 12.75; de Banat fl. 11.25 până 12.—.

Mălaiu (unguresc): fl. 5.80 până 6.25.

Timpul de furnisare.

Grâu (primăvară) 75 Kilo fl. 9.14 până 9.17 (per Septembre—Octombre) Kilo fl. 9.16 până 9.19.

Sĕcara (primăvară) —.— Kilo fl. 5.71 până 5.73.

Cucuruzul (Maiu—Iunie) fl. 6.25 până 6.27.

Rapiţa (August—Septemvrie) fl. $12.^5/_8$ până $12.^6/_8$.

Spirt (brut) 100 L. fl. 26.25 până 27.—.

Bursa de Bucuresci.

Cota oficială dela 14 Aprilie st. n. 1885.

Renta amort. (5%)	Cump.	93.—	vênd.	94.—
„ Rur. conv. (6%)	„	89.—	„	90.—
Acţ. de asig. Dacia-Rom.	„	290.—	„	295.—
Banca naţională a României	„	1185.—	„	1200.—
Împr. oraş. Bucuresci	„	31.—	„	32.—
Credit mob. rom.	„	190.—	„	195.—
Acţ. de asig. Naţionala	„	225.—	„	225.—
Scrisuri fonciare urbane (5%)	„	81.—	„	82.—
Societ. const.	„	239.—	„	239.—
Schimb 4 luni	„	—.—	„	30.—
Aur	„	$12.^1/_4$	„	12.40

Bursa de Budapesta

din 14 Aprilie st. n. 1885.

Renta de aur ung. 6%	—.—
„ „ „ „ 4%	93.50
„ „ hârtie „ 5%	88.70
Împrumutul căilor ferate ung.	145.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	96.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune)	121.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune)	105.50
Bonuri rurale ung.	102.—
„ „ „ cu cl. de sortare	101.50
„ „ „ bănăţene-timişene	101.50
„ „ „ cu cl. de sortare	101.50
„ „ transilvane	101.—
„ „ croato-slavone	102.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	97.—
Împrumut cu premiu ung.	117.50
Losuri pentru regularea Tisei şi Segedin	117.50
Renta de hârtie austriacă	78.50
„ „ argint austriacă	79.—
„ „ aur austriacă	105.50
Losurile austr. din 1860	138.75
Acţiunile băncei austro-ungare	838.—
„ „ de credit ung.	279.—
„ „ „ „ austr.	279.50
Argintul	—.—
Scrisuri fonciari a le institut. de cred. şi ec. „Albina“	101.—
Galbeni împĕrătesci	5.83
Napoleon-d'ori	9.92
Mărci 100 imp. germâne	61.55
Londra 10 Livres sterlinge	126.10

Bursa de Viena

din 14 Aprilie st. n. 1885.

Rentă de aur ung. 6%	—.—
„ „ „ „ 4%	93.35
„ „ hârtie „ 5%	88.45
Împrumutul căilor ferate ung.	144.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	95.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune)	—.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune)	105.50
Bonuri rurale ung.	101.—
„ „ „ cu cl. de sortare	101.—
„ „ „ bănăţene-timişene	101.—
„ „ „ cu cl. de sortare	101.—
„ „ transilvane	100.80
„ „ croato-slavone	100.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	96.50
Împrumut cu premiu ung.	—.—
Losuri pentru regularea Tisei şi Segedin	117.50
Rentă de hârtie austriacă	79.70
„ „ argint austriacă	79.88
„ „ aur austriacă	103.20
Losurile austr. din 1860	138.75
Acţiunile băncei austro-ungare	848.—
„ „ de credit ung.	279.—
„ „ „ „ austr.	279.60
Argintul	—.—
Galbeni împĕrătesci	5.87
Napoleon-d'ori	9.97
Mărci 100 imp. germâne	61.60
Londra 10 Livres sterlinge	126.45

Publicaţiunile „CANCELARIEI NEGRUŢIU“

în Gherla — Sz.-Ujvár. — Transilvania.

„Amicul Familiei“. Ţiar beletristic şi enciclopedic-literar cu ilustraţiuni. Va apărè în 1/13 şi 15/27 ţi a lunei în numeri câte de $1^1/_2$—$2^1/_2$ coale cu ilustraţiuni frumoase; şi va publica articoli sociali, poesii, novele, piese teatrale, romanuri ş. a., — mai departe va tracta cestiuni literare şi scientifice, cu reflexiune la cerinţele vieţii practice; va petrece cu atenţiune viaţa socială a Românilor de pretutindenea şi a celorlalte poporaţiuni din patrie şi străinătate; şi prin umor dulce şi satiră aleasă va nisuì a face câte o oară plăcută familiei strivită de grijile vieţii; şi preste tot va nisuì a întinde tuturor individilor din familie o petrecere nobilă şi instructivă. Preţul de prenumeraţiune pe anul întreg e **4 fl.**, pentru România **10 fr.** — lei noi. Cursul anului curent se începe cu novela, care a obţinut „peana de aur“ destinată din partea noastră pentru premiarea celei mai bune scrieri beletristice române; şi în Nr. 2 cu o piesă teatrală scrisă în versuri, care asemenea a fost premiată din partea noastră cu 200 franci în aur. Abonaţii noi vor primì gratis tot ce a apărut până acum din interesantul roman „Părintele Carthausi.“

„Preotul Român“. Ţiar bisericesc, scolastic şi literar. Va eşì în 14/16 şi 8/30 ţi a lunei; şi va publica: *a)* articoli din sfera tuturor sciinţelor teologice, tractate dogmatice, istorice, juridice, morale, pastorale etc.; *b)* articoli din sfera educaţiunii şi instrucţiunii religioase-morale, tractate pedagogice, didactice şi catechetice etc.; *c)* predice, omilii, catechese şi paranese: pre Dumineci, sĕrbători şi diverse ocasiuni; *d)* istorioare novele şi poesii morale; precum şi ori-ce cuvinte înţelepte şi amĕnunte aplicabile la elaborate religioase-morale; *e)* studii archeologice şi documente istorice din trecutul bisericei române; *f)* legi şi dispositiuni privitoare la bisericile şi scoalele române confesionale; *g)* Revista evenimentelor, mai ales a acelor din sfera bisericească, scolastică şi literară. Preţul de prenumeraţiune pre anul întreg e **4 fl. v. a.** pentru România **10 fr.** — lei noi.

„Cărţile Săteanului Român“. Gazetă poporală ilustrată. Va eşì în fie-care lună în numeri frumos ilustraţi, de câte o coală, şi va publica: *a)* descrierea vieţii câte a unui bărbat mai vrednic de amintirea şi recunoscinţa poporului român; *b)* cunoscinţe din economie, industrie, medicină ş. a.; *c)* poesii vechi şi nouĕ; mai cu seamă de acelea, cari ating mai deaproape pre poporul nostru şi împregiurările în cari a trăit şi trăesce; *d)* novele poporale, istorioare, fabule, anecdote, glume, proverbe şi cuvinte înţelepte de învĕţătură şi petrecere ş. a. Preţul de prenumeraţiune pe anul întreg e **1 fl. v. a.** Pentru România **3 franci** — lei noi.

☛ Abonaţii vor primì gratis mai multe portrete şi alte icoane frumoase, afară de aceea îşi vor putè procura cu jumĕtate preţul mai multe opuri apărute în ediţiunea noastră.

Colectanţii primesc gratis al 5-lea exemplar.

Toate aceste trei ţiare cu toate premiile şi favorurile abonate deodată, costau pe anul întreg numai **8 fl. v. a.** *pentru România* **20 franci** — *lei noi plătibili şi în marce postale.*

Opuri din ediţiune proprie:

Amor şi dincolo de mormênt. Novelă de Ponson du Terail, tradus de N. F. Negruţiu. Preţul 30 cr.

Biblioteca Săteanului Român. Cartea I., II., III. şi IV. cuprind materii foarte interesante şi amusante. Preţul la toate patru 1 fl., câte una deosebi 30 cr.

Biblioteca Familiei. Cartea I. Cuprinde materii foarte interesante şi amusante. Preţul 30 cr.

Colecta de Recepte din economie, industrie, comerciu şi chemie, pentru economi, industriaşi şi comercianţi. Preţul 50 cr.

Apologie. Discusiuni filologice şi istorice maghiare privitoare la Români, învederite şi rectificate de Dr. Gregoriu Silaşi. — Partea I. Paul Hunfalvy despre Cronica lui Georg. Gabr. Sincai. Preţul 30 cr.

Renascerea limbei românesci în vorbire şi scriere învederită şi apreciată de Dr. Gregoriu Silaşi. Broşura I. şi II. Preţul fie-cărei e 40 cr. Ambele împreună 70 cr.

Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pag. cuprinde 103 poesii bine alese şi arangiate. Preţul redus dela 1 fl. 20 cr. la 60 cr.

Ifigenia în Aulida. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Preţul 30 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragedia în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Preţul 30 cr.

Branda seau Nunta fatală. Schiţă din emigrarea lui Dragoş. Novelă istorică naţională. Preţul 20 cr.

El trebue sĕ se însoare. Novelă de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruţiu. Preţul 25 cr.

Secretele alor trei nopţi sau **trei morţi vii.** Roman anglez după Frankstein de Pamfiliu J. Grapini. Preţul 50 cr.

Hermann şi Dorotea după W. de Goethe, traducţiune liberă de Costantin Morariu. Preţul 50 cr.

Economia pentru scoalele poporale de T. Roşiu. Ed. II. Preţul 30 cr.

Petulantul. Comedie în 5 acte, după August Kotzebue tradusă de Joan St. Şuluţiu. Preţul 30 cr.

Nu mĕ uita. Colecţiune de versuri funebrale; urmate de iertăciuni, epitafie ş. a. Preţul 50 cr.

Tesaurul dela Petroasa sau **Cloşca cu puii ei de aur.** Studiu archeologic de Dionisiu O. Olinescu. Preţul 20 cr.

Micul margaritar sufletesc. Cărticică de rugăciuni şi cântări bisericesci frumos ilustrată pentru pruncii scolari de ambe sexele. Cu aprobarea jurisdicţiunei sup. bisericesci. Preţul unui exemplar broşurat e **15 cr.**, legat **22 cr.**, 50 exemplare broşurate costau **6 fl.**, legate **9 fl.**, 100 exemplare broşurate **10 fl.**, legate **17 fl.** (Va apărè preste câte-va ţile.)

☛ Toate aceste **22** opuri de odată procurate, se dau cu preţul bagatel de **4 fl. a. v.**

Cărticică de **Rugăciuni şi Cântări** pentru pruncii scolari de ambe sexele şi confesiunile. Cu mai multe icoane frumoase. Preţul unui exemplar trimis franco e **10 cr.**, 50 exemplare costau **3 fl.**, 100 exemplare **5 fl. v. a.**

Visul prea sântei vergure Maria, a născĕtoarei de Dumneţieu urmat de mai multe Rugăciuni frumoase. Cu mai multe icoane frumoase. Preţul unui exemplar trimis franco e **10 cr.**, 50 exemplare costau **3 fl.**, 100 exemplare **5 fl. v. a.** Tot acì va apărè peste puţin.

Indreptar teoretic practic pentru învĕţămêntul intuitiv în folosul elevilor normali (preparandiali), a învĕţătorilor şi a altor bărbaţi de scoală. De V. Gr. Borgovan profesor preparandial (normal) în Gherla. Preţul de abonament e **1 fl.** pentru care opul se va trimite cu portofrancat. După apariţiune opul se va vinde cu **1 fl. 50 cr.**

Cărţi pentru bibliotecile poporale scolare ş. a.:

	fl. cr.
Flori de Toamnă poesii de T. V. Pacaţian	1.—
„ „ „ „ ediţiune de lux	2.—
Poesii de Vasiliu Ranta Buticescu. Preţul redus la	—.60

Biblioteca „Tribunei“.

	cr.		cr.
I. Pădureanca	40	IV. Piperuş Pĕtru	08
II. Fata Stolerului	05	V. Păcală şi Tândală	03
III. Ce n'a fost şi nu va fi?	04	VI. Jucării şi jocuri de copíi	25

Mica bibliotecă a istorioarelor interesante:

I. Constanţa, mireasa insulei	—.25
II. Junele Marinariu	—.25
III. De pe tron la eşafod	—.25
IV. Murad, Capitanul Negrilor	—.25
V. Alsima	—.25
VI. Ivan, Robinsonul nordului	—.25
VII. Fata din Afganistan	—.25
VIII. Julius Gerard, omorîtorul de lei	—.25
IX. O noapte de groază pre un far	—.25
X. Prinsonerii Comanhilor	—.25
XI. Sta Elena sau demonul lui Napoleon	—.25
Carmen Sylva, etc. Patru novele trad. de Titu Maiorescu	—.50
Bĕtrânul Dumneţeu tot mai trăesce	—.25
Basme de aur, de Andersen, trad. de d-şoara C. Pişca	—.50
Steaua României şi morţii dela Plevna	—.50
Basme, snoave şi glume de P. Ispirescu	—.50
Decebal de J. P. Florentin	—.25
Nihilistii sau asasinatul lui Alexandru II.	1.25
Oltenescele de Petriceiu Haşdeu	—.75
Pe malul mării de J. Negruzzi	—.50
Comedia stelelor de G. Baronzi	—.25
Robinson cel june tradus de D. S. Pamfiliu	1.25
Satirele şi Fabulele lui J. Heliade Radulescu	1.75
„Resunet“ cea mai bogată carte de poesii pentru tinerimea scolară	—.25

Şi alte mulţimi de opuri din toate ramurile literaturei. [121] 29—30

Editura şi tiparul Institutului tipografic, societate pe aţii în Sibiiu, sub responsabilitatea lui **Michail Gerula.**